

— Слушатели драги, днесъ е свѣтълъ празникъ. Днеска всички хора, цвѣтенца, тревички, всички животинки и весели птички, — празнуватъ Великдень, день на възкресение и на свѣтла радостъ. А за патиланци радостъта е всичко. Затуй и за насъ е свѣтълъ празникъ днеска. Вижте тукъ яйцата, що блещатъ край мене. Тѣ всѣка година, весели, засмѣни, носятъ за децата радостъ безпредѣлна. Ведно съ тѣхъ пристигатъ новитѣ премѣни, меки козунаци и сладки бадеми. И за въртелешки, и за всички други радости човѣшки яйцата говорятъ. Тѣ сж що ви носятъ ведра радостъ въ кѣщи. Съ една дума, тѣ сж патиланци сѣщи. Вижте! Погледнете!

Азъ дрънвамъ звънца. Моитѣ юнаци подаватъ главитѣ. Грамадинитѣ яйца започватъ да скачатъ, съсъ рѣце да махатъ, весело да викатъ:

— Честитѣ ви Великдень! Като пилци волни предъ васъ се родихме. Като пилци днеска весели, честити и вие бждете!

И пилцитѣ волни волно полетѣха. Съ шарени покривки

хоро завъртѣха, смѣхове и радосъ, и бои лепливи вредомъ разпилѣха.

Когато погледнахъ, [всички

ученици изцапани бѣха, ала всички дружно отъ сърдце крещѣха: „Живѣ и здравѣ бжди ни, Патиланчо Данчо, че на връхъ Великдень ти развесели ни!“

Честитѣ ти Великдень и на тебъ, Смѣхурко!

Патиланчо Данчо